

Toespraak bij gelegenheid van het Sint Ceciliafeest
20 november 2004

Geachte leden van het bestuur,
Geachte leden muzikanten, trommelaars, leden van de toneelgroep,
Leden van de diverse comités
Geachte genodigden

In naam van onze vereniging wil ik jullie van harte welkom heten op dit Sint Ceciliafeest. Het is fijne traditie waaraan heel velen onder jullie steeds weer willen meewerken. Wij weten dat jullie dit dikwijls doen om vrienden en bekenden die je niet zo vaak ziet, nog eens te ontmoeten. Maar dat jullie dat willen doen in onze verenigingszaal betekent ook dat jullie je verbondenheid met onze vereniging willen aantonen. Wij zijn daarvoor dan ook zeer erkentelijk.

Wij hebben dit jaar een rijk gevuld programma gehad. De publieksgerichte organisaties die wij op touw hebben gezet, denk maar aan de Vlaamse Kermis, het zomergebeuren dat stilaan naamsbekendheid krijgt als MuzieKanne, en tot slot het Limburgs Kampioenschap voor drumbands waren zonder meer geslaagd, en konden rekenen behoorlijke publieke belangstelling en enthousiasme.

Bij de activiteiten die wij buitenshuis verzorgden werd telkens een zeer goede indruk nagelaten.

Ook dit jaar mochten wij weer rekenen op twee provinciale titels, en dat wijst toch op een niet nalatende inzet om ons beste beentje voor te zetten. Helaas konden wij door onvoorziene omstandigheden niet meedingen voor de nationale titel voor drumbands. Maar wij blijven er natuurlijk voor gaan.

De bijzondere talrijke publieke belangstelling voor de toneelopvoeringen bewijzen ook dat deze groep het zeer goed doet.

Wij zijn dan ook blij dat wij wanneer wij de eretekens zullen uitreiken bij elke afdeling van onze vereniging enkele jubilarissen vinden, waarbij wij ook willen

uitdrukken dat wij iedereen willen waarderen voor het vele werk dat hij of zij voor dit korps doet.

Beste leden, geachte sympathisanten, wij kunnen er helaas niet omheen dat het muzikale landschap rondom ons, en eigenlijk de hele muziekbeleving aan een grondige vernieuwing toe is. Het louter geven van een concert bij een bevriende maatschappij, hoe goed bedoeld en hoe goed verzorgd ook, blijkt helaas nog weinig mensen buiten de muziekvereniging te boeien, met als resultaat dat je vandaag de dag meer dan eens opvoeringen geeft voor een quasi lege zaal. Spijtig hierbij is dat zelfs de musicerende leden niet meer die aandacht opbrengen voor hun collega's als dat zij zelf zo graag zouden ontvangen.

Deze veranderende opvattingen nopens er ons toe om resoluut een andere richting te kiezen, andere manieren te zoeken om toch het publiek aan ons te binden. Niet alleen het publiek zal hier hopelijk positief op reageren, maar zeker ook de musicerende leden zelf. Geef toe, hoe kan je gemotiveerd blijven oefenen als je straks op het podium moet plaatsnemen en vaststellen dat er dubbel zoveel mensen op het podium zitten als ervoor.

Als we niet adequaat reageren zal de demotivatie zich nog duidelijker laten gevoelen in onze rangen dan dat wij nu al menen vast te stellen.

Er ligt hier zeer zeker een grote uitdaging voor ons. Maar jullie moeten ervan overtuigd zijn dat wij deze uitdaging met zijn allen moeten aangaan.

Het heeft absoluut geen zin om alleen de negatieve dingen met naam te noemen, en daar zelf je conclusies uit trekken, zonder dat je een bijdrage levert aan positieve elementen.

Daarom nogmaals, wij moeten eendrachtig met z'n allen de horizon afturen en op zoek gaan naar de beste richting die wij moeten kiezen.

Ik wens voor Sint Cecilia een toekomst in grote vriendschap en hoogstaande muzikaliteit.

Aan jullie allen smakelijk eten en een heel gezellige avond.

Guido Thijs

Voorzitter